

רזה ה' ורזה ישראל - אחד הוא

(תגובה לנדרש נרב)

מאמרו של נדרש נרב ראי לተגונה ארוכה ומפורט על כל טענה המזוכרת שם, ואין כאן אלא תגובה קצרה של פליה, אף שהמחבר עצמו מציג זאת רק כ שאלה.

ראשית, נשבגה דעת מני, מה היגיון יש למנו עמי יהודי חוט אחד שהוא קשור את עצמו בו לעמו ולא-היו. ואף אם החוט הזה דק מן הדק הוא, וכי אנו יכולים לשקל משקלו? וכי רק החסידות אמרה זאת?! מי ידע להעריך מה מחוללת בנפש היהודי פעמי אחת ויחידה בחיהו שרואה הוא תורה ומברך עליה: "אשר בחר בנו מכל העמים וננתן לנו תורתו"; מי יודע מה קורה בנפש ישראלי הנכנס אחת בשנה לבית הכנסת לשעה קלה בליל יום הכיפורים, מי יודע עד כמה לבו שלם אותה שעה עם אלה יהודים? וכי מפני שהוא לנו קשר חלש וקלווש, علينا להתיר גם אותו? ואפילו ידעו שאין בידו אלא חבת הדת ובכבודה, וכי דבר של מה בכך הוא בעניינו הכותב? והלא אפילו אויב ישראל זכה לברכה מפני שפעמים אחת קם מכיסאו לכבוד שם ה' (שופטים ג, כ), והוא יהודי המברך פעמי אחת בקול גדול בפרהסיא: "ברכו את ה' המבורך", נפל הוא ממש?!?

שנית, נחלף את הביטויים המזוכרים במאמר, "שבטי" ו"לאומי", בביטויים המוכר לנו יותר במקורותינו: "כנסת ישראל". וכי קלה היא בענייני הכותב רצונו של אדם מישראל להיות שייך לכנסת ישראל? והלא אין ספור למקורות בנגלה וגם במקורות אחרים על קדושתה ומעלתה העלIORונה של הכנסת ישראל, כמה אנו צרכים לחבב את מי שיקר בעניינו להיות כלול בה ואני מוכן לנטרש אותה.

וגם מבחינה מעשית טועה הכותב טעות גדולה. צא וראה מה קרה לקהילות רבות בארה'ה (ארוגנטינה, מכסיקו, ברזיל, פנמה ועוד ועוד), שאולי תחילת לא היה בידם אלא הרצון להיות יחד בקהילה יהודית, ולאחר שנים נתעלו מתוך כך, ובזכות פעולתם של תלמידי חכמים מסורים, ובכוח הבטחת ה' לנו שלא תמוש התורה מפני זרעונו, מלאות הקהילות אלה היום ביראי שמים, בני תורה, ואף תלמידי חכמים, ויש בהן ישיבות וכוללים. אווי לנו אילו היו לנו לעגומים להם בתחילת שאין הם מבקשים אלא "שבטיות" ודוחים אותם לחירות.

כמובן, הדבר תלוי בכך שאין להם כוונה להרע ולעקור את תורה ישראל או לשנותה חיללה, אלא שמתוך תמיימות וחוסר ידע הם עושים. וכי מעטם הנערם שבאו ליבני עקיבא' רק מתווך רצון להיות ב"שבט" ללא שום מצווה בידם, והיום נערם אלה ממלאים את הישיבות כאברכים ואף כתלמידי חכמים?

כנסת ישראל - קדושתה גדולה עד מאד, ואשרי מי שנחוץ בה, וזכות זאת תנן בעדו וגם בעדנו.

